

TÜRKİYE
PETROL KİMYA-İŞ

MART 1976

TÜRKİYE PETROL KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

sayı.59 yıl.6

1100 İŞÇİNİN ÇALIŞTIĞI EVMA VE MERSİN SODA'DA GREV

5 Mart'da İstanbul'da EVMA, 11 Mart'da Mersin'de Soda Sanayii işyerlerinde toplam 1100'e yakın Petrol Kimya- İş üyesi greve çıktılar.

Evma ve Soda Sanayii işçileri uzun süredir devam eden toplu sözleşme görüşmelerinin sonucunu unutulmaz sabır ve örgüt disiplini içinde beklediler. Sözleşme görüşmeleri sonunda anlaşma sağlanamadı ve her iki işyerinde grev i-lan edildi.

Buraya kadarki bütün aşamalarda olduğu gibi,grev ila - nından sonra da gerek EVMA gerek Soda Sanayii işçileri Sendikalarının yöneticileri ile oturup tartıştılar,konuş-tular. İşverenlerin son teklifleri böylece görüşülüp bir-likte karara varıldı: GREV. Bütün bunlar sarsılmaz BİRLİK DAYANIŞMA ve DİSİPLİN anlayışı içinde gerçekleşti.

Şimdi EVMA ve Soda Sanayii işçilerinin devrimci mücade lelerinde yeni sayfalar açıldı. Bu grevler bizim için bi-rer okul olacaktır. GREV OKULU. Bu okullarda biz sadece EVMA'nın yada sadece Soda Sanayii'nin patronlarını değil bütün patronları,sadece buralarda çalışanlar olarak kendi mizi değil tüm işçi sınıfını düşünmeyi öğreneceğiz. Düşün celerimizi işçi sınıfı bilimiyle değerlendirmesini öğrene ceğiz. Her grevde olduğu gibi bu grevler de bize bir yan-dan kendi gücümüzü,öte yandan patronların gücünü gösteren birer ayna olacaktır. O zaman bu kokuşmuş sömürü çarkının ne olduğu,başında kimlerin bulunduğu gün gibi ortaya çıka caktır.

Bundan sonra Soda Sanayii ve EVMA işçileri olarak önü-müzde uzun,kahırlı ve yorucu mücadele günleri var. Bu gün lerin sonuna: Sendikamız Petrol Kimya-İş,üst kuruluşumuz DİSK ve Uluslararası örgütümüz ICF'nin toplam gücü ile bizim EVMA ve Soda Sanayii işçileri olarak yüreklerimizde mücadeleyi kazanacağımıza olan inancımız mühür basacaktır

SAKARYA'DA 4 MOBİL İSTASYONUNDA SÜRDÜRÜLEN GREV 173. GÜNÜNÜ DOLDURDU

İstanbul'da EVMA, Mersin'de Soda Sanayii iş yerlerinde grevler başladığında Sakarya'da 4 Mo bil istasyonunda sürdürdüğümüz grevler de 6.ayı nı doldurmak üzere.Grevci arkadaşlarımız Sendika mız Kocaeli Şubesinde düzenlenen eğitim seminer-lerine katılıp daha bilinçli sürdürüyorlar müca-delelerini.Bu kavgadan onlar kazançlı çıkacak.

İŞÇİLER DİYOR Kİ...

HABAŞ

Bu ay Topkapı Habaş İşyerinde çalışan arkadaşlarımızın televizyon yayınlarıyla ilgili görüşlerini öğrenmek için fabrikaya gittik.

TELEVİZYON SEYREDİP SEYRETMEDİKLERİNİ, YAYINLARI NASIL BULDUKLARINI sorduk:

"Bizim çoğumuzda televizyon yok ama kahvede ,komşularda seyretmeye çalışıyoruz. Aslında televizyonun eğitici olması,işçilerin köylülerin dertlerine eğilmesi, bizi dünyadan ve ülkemizden doğru haber sahibi yapması gerekir.Daha önceleri bu yolda bir gelişme vardı televizyonda. Halkın yoksulluğu,nedenleri gösteriliyor,grevler ,mitingler yansıtılıyor,dünyadan olaylar analatılıyordu. Şimdilerde ise hiç bir şey yok. Nerde gerici,yobaz varsa nerde faşist ve sermaye borazancısı varsa doldurdular televizyona. Tabi kendilerine göre uyuşturucu, kaderci programlar yapıyorlar.Ama bu böyle gitmez.Bizi daha fazla uyutamayacaklar."

SORU : Onların dedikleri gibi ezilmek bazı sınıfların kaderimidir?

CEVAP"Kader diye bir şey olamaz.İnsanlar kendi geleceklerini kendileri çizerler. Aynı topraklarda doğmuşuz,aynı havayı kokluyoruz,ben eziliyorum,soğan ekmeğe talim ediyorum. Beyler ağalar , hafta sonlarını bilmem nerede tatilde geçiriyorlar. Benim pırıl pırıl evlatlarım ilk okula zor gitsin,beylerin çocukları çifte üniversite bitirsin.BİZİ ZORLA CAHİL BIRAKIYORLAR. Bırakıyorlar ki suyun başını hep onlar tutsun.Böyle kader olurmu ? Benim kaderimi onlar çiziyorlar. Oysa hayatı biz yaratıyoruz. Kendi geleceğimizi de bundan böyle biz kuracağız. "BİZ İŞÇİLER ÇALIŞMASAK HAYAT DURUR ,SULAR AKMAZ,TAŞIT YÜRÜMEZ , KÖMÜR ÇIKMAZ,İLAÇ OLMAZ,ELEKTRİK YANMAZ ,KUMAŞLAR DOKUNMAZ " Yoksulluk bizim kaderimiz değildir. İnsanca yaşamak en çok bizim hakkımızdır.İnanıyor ve mücadele ediyoruz,elbet yaşayacağız hem de insanca."

yeni bütçeye göre hayat biraz daha pahalılanacak

Senato ve Millet Meclisindeki uzun tartışmalardan sonra nihayet 1976 Bütçesi kabul edildi. Böylece MC iktidarı tam anlamıyla kendi görüşlerine uygun olan bir bütçeyi meclislerden geçirmiş oldu. Yeni bütçe, ilgili kişilerin yalanlamalarına rağmen fiyatlarda en azından yüzde yirmilik bir artış getiriyor. Daha doğrusu yeni bütçe yüzde yirmilik bir hayat pahalılığını temel alarak hazırlanmıştır. Gerçekte hayat pahalılığı sürekli artmaktadır. Resmi rakamlara göre son 1,5 ay içinde gıda fiyatları yüzde 25-40 oranında arttı.

Yeni bütçede toplam olarak 35 milyar açık olacaktır. Bütçe taslağını getiren MC iktidarı, çeşitli bakanlıklar için gelişigüzel harcamalar getirirken

RÜŞVET ve YOLSUZLUK KAPİTALİZMİN TABİATINDAN GELİR

Amerika Birleşik Devletleri Kongresinde bir üye, kendi çıkar hesapları açısından yaptığı bir konuşmada Lockheed adlı bir uluslararası uçak şirketinin Türkiye'de 13 milyon lira rüşvet dağıttığını açıklayınca sanki yer yerinden oynadı. Gazeteler birdenbire bu haber üzerine kollarını sıvadılar, diğer rüşvet olaylarını da ortaya çıkarmak için gayret sarfettiler. Bu arada gazetelerde yalnız Türkiye'deki değil Japonya'daki, Almanya'daki, İngiltere'deki, İran'daki, İtalya'daki, ABD'deki ... rüşvet olaylarına ilişkin haberler yayınlamaya başladılar.

Son bir aylık gazetelere şöylece bir göz atalım: bir gazete bir yardım sandığının 40 milyon liralık hisse senetlerini usulsüz olarak sattığının ortaya çıkarıldığını yazıyor. Bir diğeri Çocuk Esirgeme Kurumuna verilmek üzere gümrüklerden çekilen 200 milyon liralık eşyanın kaybolduğunu, bunların bir kısmının CGP'li milletvekili adayları tarafından seçim propagandası sırasında dağıtıldığını yazıyor. Bir diğer gazete uluslararası şirketlerin ABD dışındaki tüm işlerinin yüzde 75'inde rüşvet kullandığını, bu rüşvetlerin daha çok rüşvet verilen ülke dışındaki bankalara yatırıldığını yazıyor. Aşağı yukarı hepsi, artık ilkokuldaki çocukların bile bildiği MOBİLYA YOLSUZLUĞUndan bahsediyor. Başbakan Süleyman Demirel'in yeğeni Yahya Demirel'in nasıl genç yaşında, zekasını(!)ve de soyadını kullanarak Libya, İtalya ve Kıbrıs'a çok miktarda suntayı birinci sınıf mobilya diye ihraç ettiğini gösterip 20 milyon 530 bin lira vergi iadesi aldığını belgelerle, açıklıyorlar. Hergün gazetelerde yeni yeni rüşvet haberleri yer alıyor.

Oysa açıklanan birkaç rüşvet olayına fazlaca şaşmamak gerekiyordu. Çünkü rüşvet ve yolsuzluk kapitalizmin bir sonucudur. Sömürü ve baskı düzeni olan bolluk içinde yokluk düzeni, bir vurgun ve talan düzeni olan kapitalizmde elbette rüşvet ve yolsuzluk olacak ve her geçen gün biraz daha artacaktır.

Bu kokuşmuş, çürüyen düzende patronlar işlerini sürdürmek, üçkağıtlarla büyük vurgunlar vurabilmek, mallarını satabilmek amacıyla rüşvet düzenini iyice geliştirmektedirler. Diyelim ki, adam tekstil boyası satıyor. Boya satacağı şirketin mühendisine çok miktarda rüşvet vermek zorundadır. Vermezse o mühendis öbür şirketin malını alabilir. Bir patron bir bankadan kredi alırken çoğunlukla banka müdürüne rüşvet vermek zorundadır.

Yada bir kamyon almak için sıraya girmişsin, rüşvet verirsen daha önce alıyorsun kamyonu. Yada hükümet dairelerinde bir işin var, müdüre rüşvet verirsen hemen işini görüyorlar.Yada kendi kurumumuz olan SSK'da bir işimiz mi var, rüşvet verirsek hemen hallediyorlar.

Hepimizin bildiği bu örnekleri çok uzatabiliriz. Ama görüyoruz ki, ufak çıkarların söz konusu olduğu işlerden, milyarların döndüğü işlere kadar hepsinde rüşvet yolu geçerli oluyor.Ve işin garibi, tüm rüşvet yollarını kullananlar Türkiye'de ahlâk üzerine, maneviyatçılık üzerine nutuk çekiyorlar.

Ülkede sayısız yolsuzluk yapılıyor. Ve yolsuzluklarda genellikle haksız yere elde edilen paralar, bizim verdiğimiz vergiler, bizim ürettiğimiz değerler. Bizim devlete verdiğimiz parala ra,kılıfına uydurup el koyuyorlar.Daha ilkokulda "devlet malı deniz, yemeyen domuz", "bal tutan parmağını yalar" atasözlerinin ezberletildiği, Osmanlılardan beri çok sayıda kişinin devlet paralarını çarçur ettiği bir ülkede yolsuzluk ve rüşvet olayları insanları çok şaşırtmamalıdır.

Ortaya çıkarılan rüşvet ve yolsuzluk olayları sadece gazetelerde okuduklarımız mı? Elbette değil. Bugün Türkiye'de çok sayıda yakalanmayan büyük hırsızlar var. Bizim verdiğimiz vergileri çalan, bizim paralarımızla han, hamam, fabrika dikip yakalanmayan hırsızlar var, Ama bir iki olayla bunlar unutturuluyor. Bu kokuşmuş düzende birkaç tane ahlâksızın bu işleri çevirdiği zannedilsin, isteniyor. Ve bu birkaç kişinin adaletin pençesine düşeceği söyleniyor. Öyle ya, adaletten kaçılmaz. Oysa çok sayıda rüşvetçi, vurguncu ,talancı göbeklerini sallaya sallaya ortada dolaşıyorlar. Arada bir küçükler tutuklanıp göstermelik yargılanıyor, ama büyükler işlerine devam ediyor.

Yolsuzluk ve rüşvet olayları, içinde yaşadığımız düzenin tabiatından gelmektedir. Birkaç kişinin yakalanıp söz de yargılanması yolsuzluk ve rüşvet düzenini ortadan kaldıramayacaktır.

YOLSUZLUK VE RÜŞVET ANCAK KAPİTALİZMİN YOK OLDUĞU, SÖMÜRÜ VE BASKININ OLMADIĞI BİR TOPLUMDA ORTADAN KALKACAKTIR.

bir takım muhtemel cenaze törenleri için özel paralar ayırırken, memur maaşları konusunda son derece cimri davranmış, işçileri ilgilendiren konularda da aşırı sıkı davranmıştır.

Bütçe tartışmaları sırasında MC iktidarının 1976 yılı programında yapmış olduğu tahrifat da ayrıntılı bir şekilde açıklanmıştır. Yüksek Planlama Kurulunda tartışıldıktan sonra Resmi Gazetede aynen yayınlanması gereken 1976 Programı yasalara aykırı bir şekilde tahrif edilerek, değiştirilerek yayınlanmıştır. Yapılan değişiklik ile işsizlik meselesi daha yumuşatılmış, Türkiye'deki işsizler sayısı önemsiz bir rakama indirgenmiştir. Ayrıca Yüksek Planlama Kurulu raporundaki 1970 yılından sonra işçilerin gerçek ücretleri-nin artmadığına ilişkin olan bölüm çıkartılmış, işçilerin gittikçe biraz daha yoksullaştıkları hususu programa konmamıştır.

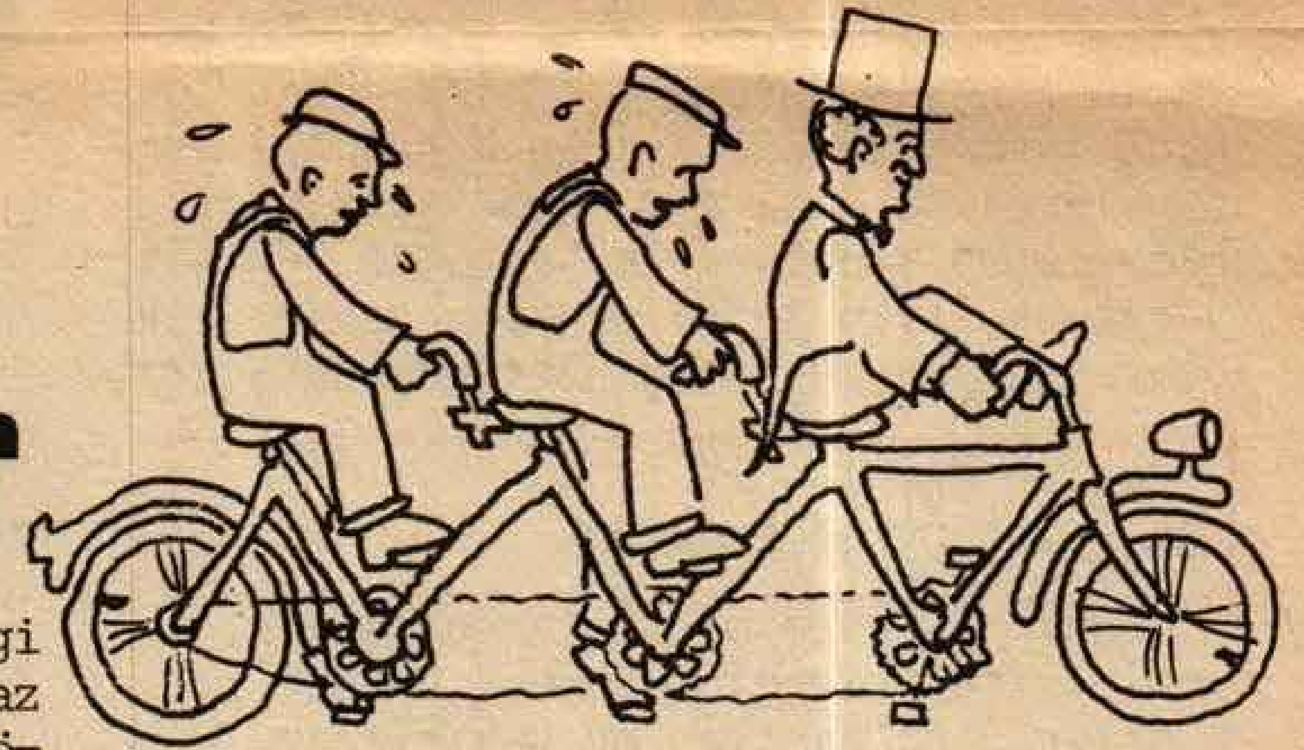

EVMA İŞÇİLERİNDEN BİR ŞİİR

FIRINLARDA MADEN ERİTİLİYOR
DÖNÜYOR ÇARKLAR
İNİP KALKIYOR PRES
DOKUNUYOR KUMAŞ TEZGAHLARDA
VE ÇELİĞE SU VERİLİYOR
KİM YAPIYOR BUNLARI
BU ELLER
ÜRETEN YARATAN ELLER
BİZİM ELLERİMİZ
FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA
ATÖLYEYERDE
MADENLERDE BİZ.
BİZİZ HAYATI YARATAN
BİZ DOLU
BİZ DİZGİN
BİZ DOLU DİZGİNİZ
ELLERİMİZ NASIRLI DEMİR DÖVMEKTEN
2900 DERECEDE ALEV KAVURUR YÜZÜMÜZÜ
VARGELLERE YETİŞMEK İÇİN TERLERİZ
YAĞ PAS,KÖMÜR KİRLETİR ÜSTÜMÜZÜ
ÇAPA SALLAR
PAMUK TOPLARIZ GÜNEŞİN ALTINDA
BİZ İŞÇİYİZ
İŞİMİZ İNSANLARIN YARARINA
DEĞER KATMAK MADDEYE
MAKİNELER
TARLALAR
SERMAYE
YANİ KAPİTAL ONLARIN
EMEK BİZİM
BİZSİZ OLMAZ ÜRETİM
İŞTE BUNUN İÇİN
KADIN ERKEK
HAYKIRIYORUZ HEP BERABER
YETER İNSAN İNSANI
SÖMÜRMESİN
BİZ DOLU
BİZ DİZGİN
BİZ DOLU DİZGİNİZ.

Tüm Partilere mensup Milletvekillerinin oylarıyla
vergi yükü iyice sırtımıza yükleniyor

Şubat ayı içinde Millet Meclisi'nde Gelir Vergisi yasasında değişiklik yapan üç tasarı kabul edildi.

Birinci tasarıya göre, çiftçiler için gelir vergisi muafiyeti 30 bin liradan 90 bin liraya, balıkçılar için ise 40 binden 90 bin liraya çıkarıldı. Böylece Türkiye'de çok sayıda toprak ağasına, büyük balıkçılara yeni cambazlıklarla vergi kaçırma imkanları genişletildi.

Diyelim ki, bir büyük toprak sahibinin yıllık 850 bin lira geliri var. Elbette bu adam vergisini bu gelir üzerinden ödemeyecektir. Vergi kaçırmak için ne yapacaktır.?Ailesinden efradından 10 kişiye paylaştıracaktır, toprakları ya da usulüne uydurup sattığı ürünleri. Her birine 85 bin liralık gelir düşeceğinden ve bu gelir de 90 bin liradan düşük olduğu için, bu toprak ağası bir kuruş bile vergi ödemeyecektir.

Asgari ücret üzerinden yılda 14 400 lira geliri olan bir işçi yılda toplam 1870 lira gelir vergisi öderken, binlerce çiftçi ve balıkçı vergi ödemekten kurtulacaktır. Uzmanlara göre böylece tarımdan yılda 300 milyon lira vergi alınırken, bu miktar 100 milyona düşecektir. Ve anayasada sosyal adalet kavramı açıkça yer alırken bu değişiklik Mecliste tüm partilerin oylarıyla kabul edilmiştir. Hatta milletvekilleri (başta CHP'liler olmak üzere) vergi kesilmeyecek olan bu rakamları biraz daha yükseltebilmek için aralarında önerge yarışına girmişlerdir. Bir vergi uzmanı devlet memuru bu konuda şunları yazmıştır:" Bu durum CHP'nin halkın umudu olmaktan çok akıllı sermayenin umudu olduğunu savunanları doğruladı aslında...İşçinin memurun aylığının 1/3ü vergi olarak geri alınırken toprak sahiplerine verilen bu bahşiş halk iktidarı isteyenlerin oylarıyla gerçekleşti. Kalkınmayı köyden başlatan sosyal demokratları kutlamak gerekir."

Kabul edilen ikinci tasarıya göre, 1961'den beri ertelenen tarımsal kazançlarda defter tutma mecburiyeti 4 yıl daha ertelendi. Üçüncü tasarıya göre ise, taşıt sahipleri, otobüs işletmecileri, eğlence yeri işletmecileri, bir kısım tüccarlar ve benzerleri için gelir vergisi ödemek amacıyla defter tutma mecburiyeti kaldırıldı. Böylece çok sayıda kişiye daha vergi kaçırma olanakları hazırlandı. Yine uzmanlara göre, bu tasarı yılda 15 milyar liralık bir vergi kaybını getirecek.

Böylece vergi yükü, şu anda gelir vergisinin yüzde 68'ini yani üçte ikisinden fazlasını ödeyen ücretlilerin, işçilerin, memurların sırtına yüklenecek, sanki devlet hizmetlerinden yalnız onlar faydalanıyormuş gibi.

Meclisten geçen bu tasarılar ile tüm siyasi partilere mensup milletvekillerinin oylarıyla, Anayasanın 61.maddesindeki "herkez kamu giderlerini karşılamak üzere, mali gücüne göre, vergi ödemekle yükümlüdür," ilkesi bir kere daha çiğnenmiştir.

Devlet gelirleri azalacak, bütçe yine açık verecektir. Çare olarak yine ücretlilerin vergilerini artıracaklardır. Ve biz yine daha elimize ücretlerimiz geçmeden, en namuslu, en yurtsever kişiler olarak vergimizi ödeyip devlet masraflarına fazlasıyla katılırken, vurgun vuranlar, haksız kazanç sağlayanlar, toprak ağaları, sömürülerini ve karlarını çeşitli yollarla her geçen gün biraz daha artıran patronlar vergi kaçırmaya devam edeceklerdir Ve ardından utanmadan, sıkılmadan milliyetçi olduklarını, yurtsever olduklarını ilan edeceklerdir, radyosunda, televizyonunda, sinemasında, şarkısında..

Biz işçiler için sömürücü sınıf ve tabakaların egemen olduğu bu düzende hiçbir zaman için vergi alanında "sosyal adalet" gerçekleşmeyecektir. Vergi alanında kesin çözüm, sömürü ve baskının olmadığı, verginin ortadan kalktığı bir toplum düzeninde gerçekleşecektir.

İNSANLAR AH BENİM İNSANLARIM
ANTENLER YALAN SÖYLÜYORSA
YALAN SÖYLÜYORSA ROTATİFLER
KİTAPLAR YALAN SÖYLÜYORSA
DUVARDA AFİŞ, SÜTUNDA İLAN
YALAN SÖYLÜYORSA
BEYAZ PERDEDE YALAN SÖYLÜYORSA
ÇIPLAK BALDIRLARI KIZLARIN
DUA YALAN SÖYLÜYORSA
NİNNİ YALAN SÖYLÜYORSA
RÜYA YALAN SÖYLÜYORSA
MEYHANEDE KEMAN ÇALAN
YALAN SÖYLÜYORSA
YALAN SÖYLÜYORSA
UMUTSUZ GÜNLERİN GECELERİNDE AYIŞIĞI
SES YALAN SÖYLÜYORSA
SÖZ YALAN SÖYLÜYORSA
ELLERİNİZDEN BAŞKA HER ŞEY
HERKES YALAN SÖYLÜYORSA
ELLERİNİZ BALÇIK GİBİ İTAATLİ
ELLERİNİZ KARANLIK GİBİ KÖR
ELLERİNİZ ÇOBAN KÖPEKLERİ
GİBİ APTAL OLSUN
ELLERİNİZ İSYAN ETMESİN DİYEDİR
VE ZATEN BU KADAR
AZ MİSAFİR KALDIĞIMIZ
BU ÖLÜMLÜ, BU YAŞANASI DÜNYADA
BU BEZİRGAN SALTANATI,
BU ZULÜM BİTMESİN DİYEDİR.

EGEMEN SÖMÜRÜCÜ SINIFLARIN BİZLERİ KÖRLEŞTİRME, SAĞIRLAŞTIRMA, DİLSİZLEŞTİRME VE BEYİNLERİMİZİ UYUŞTURMA ÇABALARINI BOŞA ÇIKARACAK, EKONOMİK VE SİYASİ MÜCADELEMİZİ BİLİNÇLE SÜRDÜRECEĞİZ .

SERMAYENİN EMRİNDE BASIN
KANDIRMA, BEYİN YIKAMA A

Gazetemizin 50. sayısında egemen sömürücü sınıf ve tabakaların bizleri nasıl kandırmak, uyutmak ve beyinlerimizi yıkamak istedikleri üzerinde durmuş, özellikle bu işlerin resmi eğitim kurumlarında nasıl gerçekleştiğini gözler önüne sermiştik.Bu sayı ve bunu izleyen sayılarda da okul dışı araçlarla, kitle haberleşme araçlarıyla beynimizin nasıl yıkanmak istendiğini açıklayacağız. İlk olarak da basın-yayın üzerinde duracağız

TÜRKİYE'DE BASIN ÖZGÜRLÜĞÜ YOKTUR.

Bugün Türkiye'de binlerce sayıda gazete, kitap, dergi, mecmua, broşür ... basılır. Ama basılan bu yayınların çok azı dışında tamamına yakın kısmı yalan aldatmaca, kandırmaca ile doludur.

Türkiye'de basın özgürlüğü yoktur.

Hem yasal açıdan hem de ekonomik koşullar açısından gazeteler, yayınevleri ve yazarlar özgür değildirler. Bugün Türk Ceza Kanunundaki 159.,312.,141.142 gibi maddeler oldukça Türkiye'de düşünce ve basın özgürlüğünden söz edilemez.

GAZETELER SERMAYENİN REKLAM KÖLESİ DURUMUNDADIRLAR.

Bugün Türkiye'de gazeteler, yayınevleri, yazarlar ekonomik açıdan özgür değildir. Türkiye'de basına artık dev tekeller egemen olmuştur.Örneğin,Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. Türkiye de en büyük 100 şirket arasında 47.,Günaydın'ı çıkaran Veb Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. ise 69. sıradadır. En büyük 4 gazete toplam gazetelerin yüzde 77'sini çıkarmakta ve özel ilanların yüzde 85'ini kapmaktadır.

Türkiye'de ayrıca haber toplama görevini yerine getiren, reklam dağıtan ajanslar, kağıt fabrikası, kağıt depoları, dışarıdan kağıt ve karbon ithal eden şirketler, büyük matbaalar ve gazete dağıtım şirketleri de büyük tekellerin elindedir.Ve bu tekeller kapitalist düzenin kuralına göre " daha fazla kar" için çalışırlar. Bu şirketler sürekli olarak gerçeği yansıtmayı değil, "ne basarsam daha çok para kazanırım," diye düşünürler. Büyük tekellere oranla daha az satan Cumhuriyet ve çok daha az satan Yeni Ortam, Politika gazetelerinde, gerçekleri yansıtan bazı yazıların çıkması bu genel kuralı bozamaz.Nitekim ilerici görünüşüyle, ilerici kişilerin desteğiyle ayakta kalan Yeni Ortam Gazetesi, sahibine milyonlar kazandırdıktan sonra 3,5 milyon liraya ,sendika giremeyen Sancak Tül Fabrikası sahibi Murat Bayrak ile Bizim Anadolu Gazetesini de satın alan Otağ Limited Şirketine satılmıştır.-Yeni Ortam adı Bayrak olmuş ve ilerici yazılar yerine tam anlamıyla faşist nitelikli yazılar çıkmaya başlamıştır.

Yeni Ortam, Bayrak oldu

PARAYI VEREN DÜDÜĞÜ ÇALAR

Bugün Türkiye'de hiç bir gazete satış gelirleri ile geçinemez.Bizim verdiğimiz 150 kuruşlar onların maliyetlerini çoğunlukla karşılayamaz. Bu yüzden , gazeteler yaşamak için parababalarının kölesi olmak zorundadırlar. Ve bugün gazeteler günlük satışlarından gelecek paralardan çok reklama bel bağlamışlardır. Şimdi bir de TRT reklamları ile boy ölçüşebilmek için akıl almaz yollara başvurmaktadırlar.

Günlük bir gazeteyi açalım.Resmi yada özel çok sayıda ilan, reklam görürüz "B.B. becerikli FUX tuvalet sabunu kullanıyor","benim televizyonum iyidir"veya " Fekfan şirketi yüzde 18 faizli hisse senedi satmaktadır"... Ama ilan,reklam deyip geçmeyelim. Parayı veren düdüğü çalar. Elbette gazetelere reklam veren patronlar bu gazetelerde kendi aleyhlerinde haber, makale çıksın istemezler. Bu yayınlar ile ölümcül savaşa girdikleri işçi sınıfının bilinçlenmesini istemezler. Burjuvalar bindikleri dalı kesmek istemezler. Burjuvazinin,patronların çıkarlarını sarsan yazı basan gazeteleri reklamların kesilmesi ile tehdit ederler. Emekçileri bilinçlendiren yazarları gazeteden attırırlar.

Ayrıca daha çok reklam alabilmek için gazeteler arasında daha çok satmak amacıyla korkunç bir yarış, savaş başlar. Çünkü patronlar daha çok sayıda satan gazeteye daha çok sayıda reklam verecektir. Ve bugün Hürriyet Gazetesi için bir tek gazete başına düşen ilan 85 kuruştur.

GAZETELER DAHA ÇOK SATMAK İÇİN DAHA ÇOK YALAN SÖYLERLER

Daha çok satmak için aralarında savaşa girişen gazeteler kitlelerin duygularını, düşlerini, umutlarını en sinsi,en rezil bir şekilde istismar ederler.Kimi kar pulu dağıtır, kimi pay kuponu, daha fazla gazete satabilmek için. Okurları avlamak için kitleleri lotaryacılığa alıştırırlar. Okuyucu çekmek,celbetmek için en pespaye yollara başvururlar.

Kitap, kumaş, pardesü, ev, otomobil, televizyon... gibi hediyeler dağıtırlar Kitleleri boş hayallerle avuturlar. Bol bol bilmece, fıkra, okuru rüya alemine daldıran fallar, ırkçılığı körükleyen , hep dikkatleri geçmişe çeken pehlivan tefrikaları, sahte destanlar , hoşça vakit geçiren, "parayla saadet olmaz," kandırmacasını işleyen fotoromanlar, şehvet duygularını kabartan seks hikayeleri, çıplak kadın fotoğrafları yayınlarlar. Kitleleri uyuşturan, kendi sorunlarından uzaklaştıran çok çekici spor sayfaları hazırlarlar. Çeşitli türden otomobil, örgü, güzellik (işçi güzeli dahil) yarışmaları, hatta 60' lık ihtiyarları yarıştıran yarışmalar düzenlerler. Emekçilerin hiç bir zaman gidemeyeceği yerler hakkında röportajlar, sinema yıldızları ve sporcuların özel hayatlarına özendiren, onların elbiselerini, arabalarını, mücevherlerini ballandıra ballandıra anlatan yazılar yayınlarlar.

Haftada 200 lira ücretle çalışan...

Fabrika işçisi Filiz'in ikinci güzel seçildikten 2 ay sonra hayatı değişti

Film anlaşması imzaladı

Fabrika işçisi Filiz Topalak, artist Filiz Tunç olarak film şirketi sahibi Abdurrahman Keskiner'le anlaşma imzalarken

Yarışma sırasında

Rol arkadaşı Fatma Belgen

Ve reklam harcamalarından daha fazla pay alabilmek için yani daha fazla sata

;BİR UYUTMA, ARACIDIR

bilmek için gazeteler renkli, cicili bi cili, göz boyayan bir mal haline getiri lir. Bu gazetelerde reklam veren kapita listlerin hoşuna gitmeyecek yazılara , haberlere yer verilmez. Bol fotoğraflı, korsan başlıklı, kısa haberli, az yazılı yorumsuz yayınlarla okuyucu tembelliğe itilir, uyuşturulur.

TÜRKİYE'DE BASILAN KİTAP, DERGİ VE MECMUALARIN BÜYÜK ÇOĞUNLUĞU YALAN SÖYLEMEKTEDİR

Türkiye'de kitap, dergi,mecmua yayını da gazetelerin bağımlı durumundan çok farklı değildir. Bugün Türkiye 'de çok sayıda kitap,dergi,mecmua,broşür... yayınlanır. Ama bunların meselelere işçi sınıfı açısından bakan çok azı dışında büyük çoğunluğu beyin yıkayıcı,emekçileri saptırıcı, gerici propoganda yapan yayınlardır.

Çocukları daha küçük yaşlarda uyutulmaya iten, gerçekdışı, uydurma cin peri, dev masalları, ninni kitapları,gerici tarih kitapları,tarihin sınıfların mücadelesi olduğu gerçeğini reddeden , kitleleri aşağılayan Battal Gazi Destanları gibi kitaplar, dedektif romanları, aşağılık CIA ajanlarını üstün insan gibi gösteren polisiye romanlar,seks kitapları, kandırmaca dolu şiir kitapları emperyalizmin kültürüne övgü düzen,vahşet ve barbarlığın timsali ABD'yi barış ve demokrasi kahramanı gösteren düzmece kitaplar, faşizmi göklere çıkaran kitaplar,ümmetçi edebiyatı, sömürü düzenine katlanmayı öğreten edebi(!) romanlar, gençleri rüyalara iten, hayatı toz pembe gösteren aşk romanları her yeri kaplamıştır, geniş kitlelerce hala okunmaktadır.

Dergi ve mecmualara gelince;onlar da tam bir beyin yıkama aracı olarak iş görmektedirler. Hey, Ses, Hayat, Hayatspor, Saklambaç, Fotoroman (ve cep kitabı haline getirileni), Resimli Roman,Pazar, Samanyolu, moda dergileri... çocuk dergileri, Tarkan, Kara Murat, Süpermen Tom Miks, Teksas... bir de ümmetciliğin hitlervari biçimde faşizmin goygoyculuğunu yapan milliyetçi, sağcı politik dergiler...

Türkiye'de ayrıca çok sayıda broşür yayınlanmaktadır. Bu broşürlerin birçoğu bu sömürü ve baskı düzeninin propogandasını yapmakta, emperyalizmi ve faşizmi övmekte, ayrıca işçilere ve örgütlerine açık açık saldırmaktadır.Bunların çoğunun basıldığı yer ve yazarı belli değildir. Ve bunlar diğer yayın organları gibi en ücra köşelerdeki köylere kadar parasız olarak gönderilir.

Sözünü ettiğimiz bu yayınlar giriştikleri gerici propoganda ile başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçileri KÖRLEŞTİRMEK, SAĞIRLAŞTIRMAK, DİLSİZLEŞTİRMEK, BEYİNLERİNİ UYUŞTURMAK isterler Bir tek amaçları vardır: BU SÖMÜRÜ VE BASKI DÜZENİ DEVAM ETSİN.

Bu yayınlar sömürücü egemen sınıfların yalanlarını yansıtırlar. Emperyalistlerin kültürünü bize aşılamaya çalışırlar. Yönetenlerin ne kadar güçlü ve ne kadar iyi insanlar olduklarını öğretmeye, sınıfların varlığını inkar edip bu sömürü ve baskı düzeninin faziletlerini anlatmayı amaçlarlar. Yer ve zamana göre sinsi sinsi faşist görüşleri aktarmaya çabalarlar.

Bu yayınlar egemen sömürücü sınıfların sözcülüğünü yaparlar.Kapitalist düzenin bu bozuk düzenin çelişkilerini gizlemeye çalışırlar. Sömürülen X Sömüren zıtlığı yerine iyi insan X kötü insan gibi yapay zıtlıklar yaratırlar.

Emperyalizmin yıkılmaz olduğuna, yabancı sermayenin ülkemiz için çok faydalı ve gerekli olduğuna inandırmaya çalışırlar. Sömürü ve baskının normal olduğunu, böyle gelip böyle gideceğini anlatmaya çabalarlar.

Bu yayınlarda yoksulluk anlatılır.Ama yoksulluğun nedeni, yoksulluktan nasıl kurtulacağımız anlatılmaz. Bu yayınlarda başkasının malına göz dikti diye öldürülen bir adama ilişkin cinayet haberi, yorumu vardır, ama insanların nasıl mal sahibi olduğu konusunda bilgi yoktur Bu yayınlarda olaylar anlatılır, sebep-sonuç ilişkilerine hiç değinmeden Bu yayınlar çaresizlik, talihsizlik,kadersizlik, nasipsizlik ile doludur. Ama geleceği kimin elinde tuttuğuna dair tek kelime yoktur.

Bu yayınlarda gerçek anlamda bağımsızlık,barış, eşitlik, özgürlük,demokrasi,yurtseverlik, sosyalizm kavramlarına yer yoktur. Ama emperyalizmin, faşizmin propogandası rahatça sinsice yapılır.

Bu yayınların tümünün amacı : okura hoşça vakit geçirtmektir. Okuru patronların burjuvaların dünyasına özendirmek onu herşeyi bilen, herşeyi tek başına halleden süpermen gibi kişilerle oyalayıp" her koyun kendi bacağından asılır" sözü gibi örgütlenme çalışmalarına karşı çıkmaya şartlandırmak.

Bu yayınlarda okur, artistlerin,şarkıcıların, futbolcuların göz kamaştırıcı hayatlarına özendirilir. " Sen de bir Cemil ol, al bir milyon,"" Sen de bir Türkan Şoray ol, al bir filimden üç yüzbin lira." Böylece okur örgütlü hak arama, ekonomik ve siyasi mücadele ile kurtulma yerine tek tek paça kurtarmaya itilir. (Ve sonuçta artist olmaya soyunan kız kendini genelevde bulur, Cemil olmaya özenen genç de ya işporta tezgahı başında ya da bir parababasının kiralık katilliğinde."

Bir fotoromanı ele alalım, ne anlatılır? Ya intihar etmek üzere olan çaresiz bir işçi kızın zengin bir delikanlı tarafından kurtarılması ya yardımsever bir kapitalistin yoksul bir kıza el uzatması, ya yolda çarptığı bir işçi delikanlıya aşık olarak evlenen bir fabrikatör kızı ya da tamirci çırağına,şoförüne aşık olan sarışın, güzel ve zengin bir hanımın hikayesi.

Okur talih, kader, kısmet ile oyalanır. Milli piyango, Spor Toto ile paça kurtarması öğütlenir. Şanslı insan haberleriyle okur düşlere, rüyalara itilir. Denize olta atınca içi para dolu bir cüzdan takılan adamın hikayesi anlatılır. At yarışlarından, piyangodan para kazananların resimleri basılır.Portakal satıp para kazanan köprüaltı çocukları hikayeleri ile özel teşebbüs ruhu aşılanmak istenir. Ondaki bireyci duygular, namus, şan, şeref duyguları, ırkçı dini duygular kamçılanır.Okur başkaldırmayan,uysal,sömürüye yatkın,her şeye kafa sallayan,örgütlenerek hak aramayan , içinde yaşadığımız dünyayı anlamaktan aciz bir kişi yapılmak istenir."Bu dünya böyle gelmiş, böyle gider,"" her koyun kendi bacağından asılır" görüşleri ile dünyası biçimlendirilmeye çalışılır.

Bu yayınlarda okur sinsi bir şekilde rehavete, rahatlığa itilir.En temel meseleler ondan gizlenir. Kendi sorunlarından uzaklaştırılır. Ona kendi meselelerini düşünecek, ciddi bir şekilde kafa yoracak en küçük bir zaman bile bırakılmaz.

Biz biliyoruz ki, bugünkü düzen, bugünkü üretim ilişkileri sürdükçe basının durumu değişmeyecektir. Onlar istedikleri kadar "gerçekçi,tarafsız,yansız" olduklarını iddia etsinler, istedikleri kadar başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilerdeki uyanmaya ayak uydurmak için sinsice ilerici görünsünler,yine de emekçilerin beyinlerini şekillendiren , biçimlendiren baskı merkezleri olmaya devam edeceklerdir.

BÜYÜK MATBAALARIN, KAĞIT DEPOLARININ, HABER VE REKLAM AJANSLARININ, YAYIN DAĞITIM TEŞKİLATLARININ BÜYÜK TEKELLERİN ELİNDE OLDUĞU BİR DÜZENDE, BASIN SERMAYENİN EMRİNDE İŞÇİLER VE TÜM EMEKÇİLER İÇİN BİR UYUTMA, BEYİN YIKAMA ARACI OLARAK ÇALIŞACAKTIR.

Biz bu durumu bilerek, bir yandan kendi yayınlarımızı daha güçlü bir duruma getirip egemen sınıfların yaptıklarını teker teker açıklayacağız,öte yandan tüm beyin yıkayıcı yayınlardaki kandırmacalara karşı uyanık olup etrafımızdakileri de uyaracağız. Egemen sınıfların bizileri körleştirme, sağırlaştırma,dilsizleştirme ve beyinlerimizi uyuşturma çabalarını boşa çıkaracak,ekonomik ve siyasi mücadelemizi bilinçle sürdüreceğiz.

İspanya'da işçi sınıfının mücadelesi karşısında faşizm geriliyor

Faşizm, kişilerin değil,onların çılgınca tutkularının sonucu değil, açlık, zulüm,ölüm, işsizlik, savaş demek olan Kapitalizmin bir sonucudur.

Evet Franko, kanlı faşizmin İspanyadaki temsilcisinin dört gözle beklenen ölümü nihayet gerçekleşti. Ama İspanyalı emekçilerin mücadeleleri sona ermedi Franko'nun yerine yetiştirmesi Juan Carlos kral oldu. Başbakan Navarro ise demokratik hak ve özgürlükleri için mücadele eden işçiler ve emekçiler üzerinde en az eskisi kadar ağır baskılar uygulamaktan çekinmiyor. Faşist hükümet,İspanyol işçi sınıfının her gün daha da güçlenen mücadelesi karşısında ergeç yok olacağının bilincinde ve birçok ülkede olduğu gibi gittikçe saldırganlaşıyor.

İSPANYA'DA YÜZBİNLERCE İŞÇİ
POLİTİK AF, ÜCRET ZAMMI, SOSYAL
HAKLAR, DEMOKRASİ
KISACASI İNSANCA YAŞAMAK
İÇİN DİRENİYOR.

İspanya'nın dört bir yanında PTT,Metallürji-demiryolu, Maden,elektrik işçilerinin başlattıkları grev ve direnişler sürüyor. Grevlerin nedeni ise,ücret artışları, temel sendikal özgürlüklerin uygulanması, şimdiye dek var olan resmi sendikaların yerine gerçek işçi sendikalarının geçmesi,işçi ücretlerinin dondurulmasını isteyen Maliye Bakanı Vilar Mir'in istifası ve politik affın çıkarılması.

İspanyol hükümetinin bu haklı istekleri kırmak için aldığı önlemler ise ilginç:

İSPANYA'DA GREV YAPAN 18 YAŞIN ÜSTÜNDEKİ KADIN VE ERKEK İŞÇİLER ASKERE ALINIYORLAR.

İşte faşizmin hak arayan emekçiler için uyguladığı baskılardan sadece biri. Hükümetin bu kararına uymayanlar ise asker kaçağı sayılıyor ve askeri mahkemeye veriliyor. Bir ay içinde askere alınan işçilerin sayısı 100 bini geçti.

Şayet bu önlem de etkili olmazsa halen uygulanan yöntemler yine geçerli .

Grevci işçilere polisleri saldırtmak kurşunlatmak,miting ve gösterileri coplar, gaz bombaları,panzerlerle dağıtmak.

Nitekim geçtiğimiz hafta grev yapan işçiler üzerine ateş açan polis iki işçinin ölümüne bir çoğunun yaralanmasına ve tutuklanmasına sebep oldu.

Evet İspanya'da Franko'nun ölümünden sonra görülen manzara bu.

Bir yanda demokrasi,bağımsızlık için mücadele veren işçi sınıfı ve emekçiler diğer yanda kanlı rejimlerini biraz daha sürdürebilmek için,Amerika'ya yeni üsler veren, faşist baskıları hergün biraz daha artıran İspanyol Hükümeti...

Ancak şu gerçeği unutmayalım, yıllardır Franko'nun faşist rejimi altında ezilen işçi sınıfı ve emekçiler o yıllarda gizli de olsa örgütlenmenin, güçlenmenin meyvalarını bugün toplayacaklar . Ve kendi elleriyle inşa ettikleri kurtuluşlarını zafer türküleriyle karşılayacaklardır.

EMPERYALİZM AFRİKA'DA BİR SAVAŞ DAHA ÇIKARDI

Afrika Kıtası,filmlerde,kendilerine medeniyet getiren beyazlara saldıran vahşi zencilerin kıtası olarak tanıtılır. Elmas madenlerinde yahut kauçuk tarlalarında günde 18 saat çalıştırılan ya da her yıl milyonlarcası açlıktan veya salgın hastalıktan ölen Afrikalıya ne radyolarda ne de gazetelerde yer vardır. Altını,elması,demiri kömürü, kahvesi kauçuğu, petrolü gümüşü yüzyıllardır talan edilmiş koca kıtada sömürü şimdiye kadar bu türden perdeler ile örtülmeye çalışıldı.

Batı Sahrası,İspanyol Sahrası veya bizim bildiğimiz Magrip,Afrika'nın Atlantik Okyanusu kenarında bir ülke.Yüz yıllardır İspanya'nın bir sömürgesi.Batı Sahrası dünyanın en zengin fosfat yataklarına sahip ülkesi. Fosfat,dünyayı birbirine katan petrolden daha kıymetli bir yeraltı zenginliği.Bir varil fosfat bir varil petrolün 9 katı değerde. Ve İspanya, General Franko komutasındaki lejyon ordusunun bekçiliğinde yıllarca yağma etti bu zenginliği. Ancak bugün kendi ülkelerinde baskı ve terörle ayakta kalmaya çalışan İspanya egemen güçleri ,eski sömürgeleri Batı Sahrasını fosfat üretiminden bir pay verilmesi şartıyla bir mal gibi Fas ve Moritanya'ya sattılar.BM'in ülkenin geleceğini burada yaşayan halkın tayin etmesi kararı hiçe sayılarak satıldı

Fas Kralı Hasan,ülkesinde demokrasiyi savunan yurtseverleri gaddarca ezen bir diktatör. Her diktatör gibi,komşularına çullanarak ülkesini büyütmeyi amaçlayan ve böylece Afrika'da büyük lider olma sevdasına düşmüş bir saldırgan. Fas,Fransızlara karşı verilen Ulusal Kurtuluş Savaşı sonunda ülkelerini terkeden Cezayirli gericilerin sığınağı İşte bu ülkenin kralı olan Hasan,geçen yıl Batı Sahrasına "Yeşil Yürüyüş" adı ile saldırıya geçti. Yoksulluktan kırılmış kadınlı erkekli işsiz Faslılar bir öğün yemek ve krallarının doymak bilmez zenginlik hırsı uğruna perişan oldular. Ellerinde kuran ve bayrak Sahralı kardeşlerini kurtarmaya giderken kendileri çöllerde açlık ve susuzluktan kırılıp gittiler.

Böylece İspanya'dan koparılan Batı Sahrası'na Fas silahlı saldırıya geçti Yoksul Sahra halkı napalm bombalarıyla katledilmeye ve ülke açıkça istila edilmeye başlandı.Ve Batı Sahrasının kabile reislerinden oluşan göstermelik meclisi bu talanı onayladı.Bu sırada , ülkelerini savunmaya kararlı olanlardan bir ses yükseldi."Biz direneceğiz" Bugün adı POLİSARİO olan Sahra Direnme Örgütü savaşçıları,Fas uçaklarına karşı piyade tüfekleriyle döğüşüyorlar,Bütün imkansızlıklarına rağmen ümitsiz değiller, Çünkü yanlarında, ulusların kaderlerini kendilerinin tayin etmelerinden yana bir dünya var.

DİSK'ten haberler

● 7-8 Şubat 1976 tarihlerinde İstanbul'da toplanan BASIN-İŞ 60. Genel Kurulu sonunda Genel Başkanlığa yeniden Burhan ŞAHİN,Genel Sekreterliğe İsmail KERESTECİ,Genel Başkan Vekilliklerine Yılmaz ÖZDEMİR,Nesih BAŞOL Hilmi ÇELHUZ seçildiler.

● MADEN-İŞ Sendikası üyesi 1424 işçi 8 işyerinde toplam 606 gündür grevdeler.

● Sadece Ocak ve Şubat ayları içinde Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası üyesi 1200 işçi TEKSTİL Sendikası saflarına katıldı.

● İstanbul Eyüp'te kurulu Alev Ateş Tuğla fabrikasında KERAMİK-İŞ'in sürdürdüğü grev 2. ayını doldurdu. Fabrika sahibi ise işyerinde eskiden yetkili olan Türk-İş'e bağlı Çimse-İş Sendikasının eski Baştemsilcisi . Bu arada grevin 54. günü işverenin işçiler makinalarını tahrip ediyorlar diye ihbar etmesi üzerine grev yerine gelen polisler,grev çadırından işyeri baştemsilcisi ile bir temsilciyi alıp götürdüler. Arkadaşlarımız halen tutuklu.

● HÜRCAM-İŞ Sendikası'nın 7 işyerinde sürdürdüğü yetki alma çalışmaları başarıyla sonuçlandı. Böylece cam iş kolunda bugün sayıca da en güçlü Sendika HÜRCAM-İŞ.

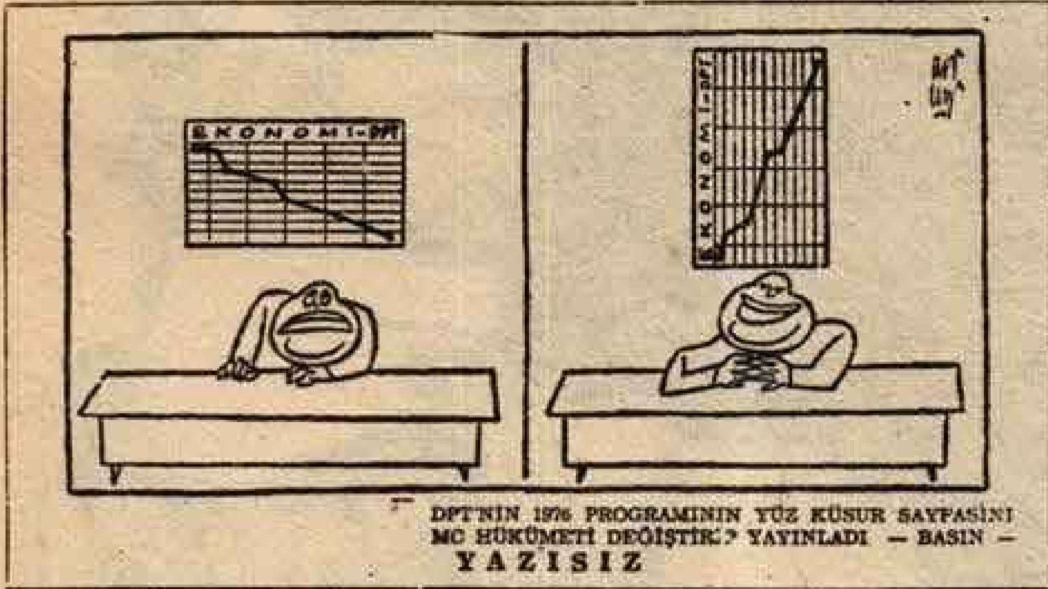
● Bu arada Mersin'de kurulu Anadolu Cam Sanayi A.Ş. işyerinde HÜRCAM- İŞ ile Türk-İş'e bağlı Kristal-İş arasındaki yetki anlaşmazlığı mahkemece karara bağlandı. Daha önce 1652 adet üye fişi ibraz eden Kristal-İş' in tek bir üyesi olmadığı ortaya çıktı.

1976 EKONOMİK PROGRAMINA GÖRE

MC PETROKİMYA SANAYİİNİN GELİŞMESİNİ ENGELLİYOR

1976 yılı Ekonomik Programı,ileri sürüldüğüne göre planı hazırlayan Devlet Planlama uzmanlarınca bile tanınmayacak biçimde değiştirilip Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girdi.

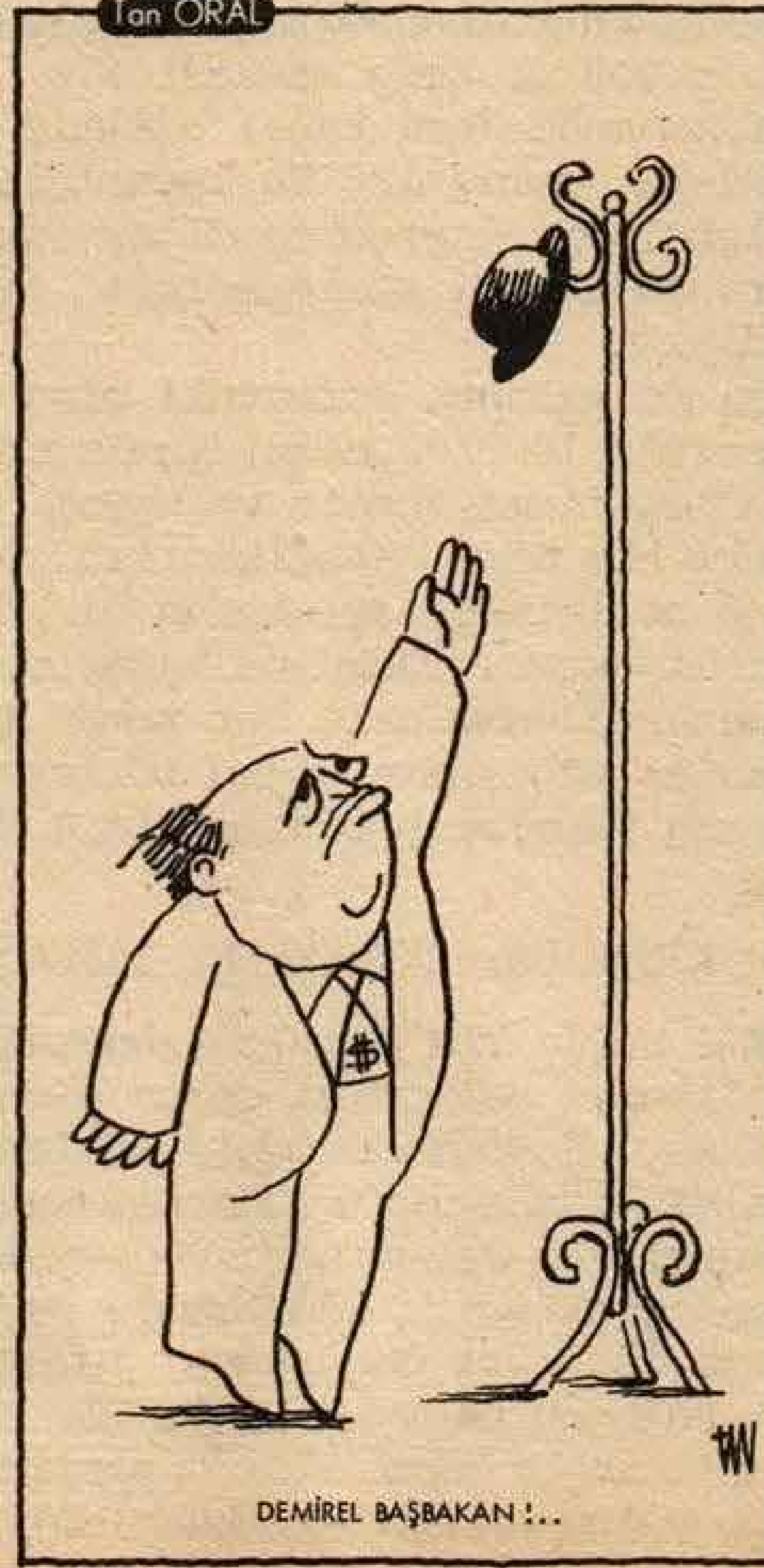
Bu türden programlar,bu işin erbabı, bilge kişilerin anlayacağı rakam dolu sayfalar olarak görülür. Başka bir deyişle böyle kabul edilmesi istenir. Aslında zenginliklerin miktarlarını ve parasal değerlerini bulup bunların nerelere pay edileceğini gösteren bu programların herşeyden önce bu zenginlikleri yaratanlar yani işçiler tarafından anlaşılması gereklidir. Ne kadar karmaşık sunulsa da işçiler bunu çözmek zorundadırlar. Bugün ekonomik sorunların kamuoyunda tartışılması bu zorunluğun anlaşılmasından başka birşey değildir. Şimdi bu yılki programın Petrokimya Sanayi ürünlerine ilişkin bölümünde neler yapılması tasarlandığını ve sonunda neler olabileceğini inceleyelim. Her şeyden önce şunu belirtmek gerekli. Bu ürünler için bugüne kadar,ne sağlıklı bir yurtiçi talep saptanmış ne de üretim politikası rayına oturtulabilmiş, dolayısıyla da yapılan ithalatlar çığrından çıkmış. Şimdi bu yargımızı doğrulacak kanıtlarımızı,1976 yılı Ekonomik Programı içindeki kılıflı yerlerinden çıkaralım. Petrokimya ürünleri ithalatı son üç yılda ortalama yüzde 135 oranında "sapma" göstermiş. Ne demek "sapma"? İthalatta"sapma" şu. Yıllık ekonomik planda bir mal için yapılacak ithalat tahmin ediliyor.

DPT'NİN 1976 PROGRAMININ YÜZ KÜSUR SAYFASINI MC HÜKÜMETİ DEĞİŞTİRİP YAYINLADI — BASIN —
YAZISIZ

Ama yıl sonunda bu tahminden daha değişik miktarda mal fiilen ithal edilmiş oluyor. Ki bu miktar çoğunlukla tahmin edilenden çok yüksek gerçekleşiyor. Peki o zaman plan ile uygulama birbirini tutmuyorsa neden plan yapılıyor denebilir. Bunun hesabı "bize plan değil pilav lazım" diyenlere sorulmalı. Biz gene "sapma"ya dönelim. Planda öngörülen ithalat miktarı ile fiilen uygulanan ithalat miktarı arasındaki "sapma",petrokimya sanayi ürünleri için 1973 de yüzde 72.5 iken 1975 de yüzde 180'e fırlamış. Bu sağlıksız hesaplamanın yurt ekonomisine bindirdiği parasal yük; son iki yılda sadece PVC için 207 milyon 107 bin lira. Polietilen için 197 milyon 900 bin lira. Petrokimya sanayi'nin sadece bu iki ürünü için son iki yılda yapılan ithalat tahminlerinde ortaya çıkan bu "sapma"lar toplam 395 milyon liraya mal olmuş. 1976 yılı ekonomik programı bunu şu gerekçeyle savunuyor:

"Petrokimya Sanayinde özellikle PVC ve Polietilen gibi ürünlerin yurt içinde üretimini gerçekleştirecek üretim

DEMİREL BAŞBAKAN !..

biriminin zamanında devreye girmemesi nedeniyle ithalatı planda öngörülenden yüksek gerçekleşmiştir. (Sayfa: 9 Parag raf: 55)

Diyelim ki PVC ve Polietilen Üniteleri zamanında devreye girmediler. Üretim miktarları da bir türlü doğru tahmin edilemiyor. Üretimin bu yönü bilinirken ithalatta yapılan tahminlerdeki "sapmalar" neden son üç yılda üç kat birden büyüyor? Nedeni basit. Polietileni örnek alalım. 1974 de bir ton PE,yurtdışında 9940 lira buna karşı yurtiçi piyasada fiyat 15274 lira.

Ayrıca son iki yılda PVC yurtiçi talebindeki artış sadece 3.5 bin ton. Oysa bu yıllarda "sapma"dan dolayı fazladan yapılan ithalat miktarlarının toplamı 14.5 bin ton. Yani piyasa talep artışının yaklaşık 5 katı. Ve bunun parasal değeri de 207 milyon lira. Sadece PVC ithalatında sokağa atılan bu parayı hangi ithalatçılar kapışıyor bilmiyoruz.

Bunlar geçmişte olanlar. Biz şimdi bu yıl neler yapılacağını öğrenelim.Çünkü Ekonomik Program 1976 da yapılacakları yazmış. Geçen yıllarda bir türlü devreye girmediğinden şikayet edilen PVC Ünitesi bu yıl 40 bin ton mal üretecek. Plana göre geçen yıl üretilen PVC' nin iki katı demek bu. Yurtiçi PVC ihtiyacı 52 bin ton tahmin edilmiş. Geriye kalan 12 bin ton da ithalat listesine alınmış Bu yıl PVC Ünitesi bir azizlik yaparsa ithalatta olacak bir "sapma"ya gerekçe gösterilecek. Kimse çıkıp üretim tahmini neden böyle yuvarlak 40 bin ton demeyecek. Çünkü 1976 da ithalatta olacak "sapma" ithalatçı kuzgunların ceplerini dolduracaktır. Zira,1976 da PVC'nin tonu yurt dışında 10500 liraya düşüyor.Oysa yurt içinde 15346 liradan 52 bin ton alacak bir pazar hazır. Kısaca,PVC için 1976 da 798 milyon liralık bir iç pazar var. Gelde sapma.

Polietilen için 1976 karanlık. Çünkü Ekonomik Program bu ünitemizden ümidi kesmiş. Plana göre,1976 da bu ünitemiz, son yıllarda görülen en düşük miktarda mal üretecek. Plan böyle diyor. Oysa yurt içindeki talep dev adımlarla ilerliyor. Bu yıl tonu 12022 liradan 793.5 milyon liralık PE alıcısı var yurdumuzda. Ama yurt dışındaki PE fiyatlarında bu yıl korkunç bir düşme var. Tonu 9000 lira. Bir de "sapma" olursa,Planda öngörülen 341.1. milyon liralık değil,yurtiçi talebi kadar yani 793.5 milyon liralık PE bile ithal ettirirler adama. Ne olacak yazarsın Ekonomik Programa gene. Petrokimya ürünleri,üniteler devreye geç girdiği için fazladan ithal edilmiştir diye. Hesap soran mı var?

Hesap soracağız. Bu yıl Petkim İşçisi bunların hesabını soracak. İlerde daha büyüklerinden soracağı gibi.

PETKİM DEĞİL EMPERYALİST ŞİRKETLER DESTEKLENİYOR

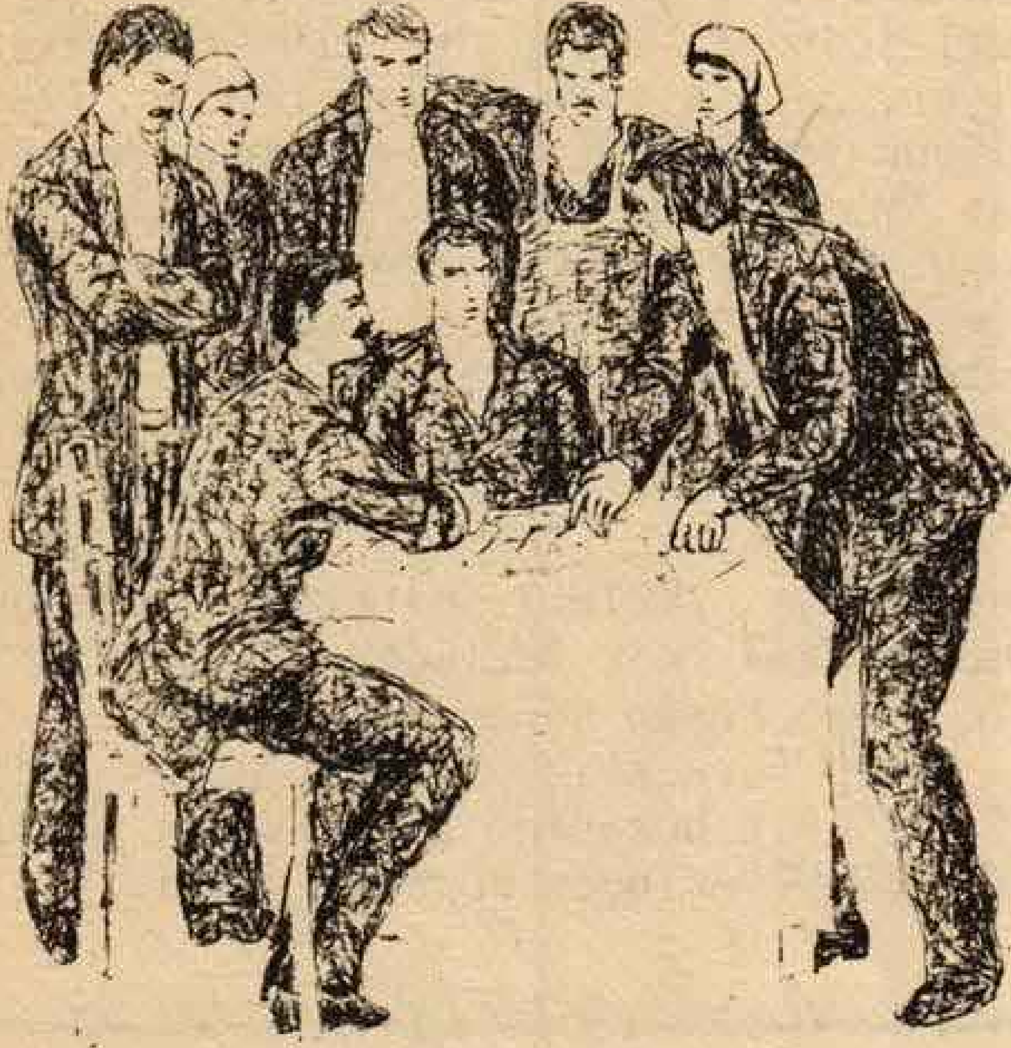
Milliyetçi Cephe iktidarı son günlerde aldığı bir kararla 21 tane yabancı sermayeli şirketin genişleme isteğini kabul etmiştir. Bu şirketler arasında tekerlek lastiği yapan çok uluslu şirketler de vardır. Bu şirketlerin bugün için Türkiye'deki kârları oldukça yüksektir. Net kâr Good Year'da yüzde 36, Pirelli'de yüzde 37, Uniroyal'da yüzde 54, ortalama olarak ise yüzde 42'dir. Böylesine yüksek kâr oranlarına sahip olan bu emperyalist lastik şirketlerine tanınan yeni gelişme olanağı ile yılda bir milyardan fazla döviz harcaması yapılacaktır.

Bu yabancı şirketlerle işbirliği içinde çalışan Koç Holding grubu ile B.F.Goodrich adlı bir şirketle Lassa adıyla bir lastik firması kuran Hacı Ömer Holding grubu arasında tekerlek lastiği konusunda kıyasıya bir mücadele sürerken, MC iktidarı hâlâ Petkim Petrokimya A.Ş.'ne tekerlek lastiği üretme izni vermemektedir.

İŞÇİYİZ BİZ

İşçiyiz biz...
Yüzümüzün derisi koyu açık yanmış,
saçlarımız ayrı ayrı boyanmış
olabilir.
Aynı biçimde çalışırız biz,
aynı elbiseleri giyer,
aynı evlerde otururuz.
Biz,
aynı yastıkta yatar gibi
toprağa başlarımızı yan yana
kor,
ayrı dillerde aynı şarkıları
okuruz.
Dertlerimiz, düşüncelerimiz,
düşlerimiz
birdir bizim.
Ayrı ülkelerde omuz omuza
dövüşürüz bu yüzden
sömürü ve zulüm zincirlerini
kırmak için.

SENDİKAMIZDAN HABERLER

HEKTAŞ TARIM İLAÇLARINDA UYUŞMAZLIK

Kartal Cevizli'de kurulu Hektaş Tarım İlaçları A.Ş.'de sürdürülen toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşmaya varılamamış ve 4 Mart 1976 tarihinde uyuşmazlık tutanağı tutulmuştur. 100è yakın üyemizin çalıştığı bu iş yerinde görüşmeler 2 Şubat 1976 tarihinde başlamıştı.Bir ay süren görüşmeler sırasında işveren ve bağlı olduğu Kimya İşverenler Sendikası uzlaşmaz bir tavır içinde hareket etmiş,sendikamızın tekliflerine yanaşmamış ve sözleşme görüşmelerini uzatmak istemiştir. Bu durum karşısında Sendikamız da görüşmeleri devam ettirmeyi gereksiz görmüş ve böylece uyuşmazlığa gidilmiştir.

HEKTAŞ İşçileri Türk-İş'e bağlı sarı Petrol-İş Sendikası'ndan sendikamızın saflarına katılmıştı. Sendikamız Petrol Kimya-İş, HEKTAŞ İŞÇİLERİNİN kararlılıklarından aldığı güçle isteklerimizi almada sonuna kadar direnecektir.

WYETH, ROCHE, ABBOTT VE PFIZER'DE SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİ DEVAM EDİYOR.

Sendikamız ile Wyeth,Roche,Abbott ve Pfizer İlaç Fabrikaları arasındaki toplu sözleşme görüşmeleri devam ediyor.Bu güne dek sürdürülen sözleşme toplantılarında bir çok prensip maddesi ile sosyal yardım maddeleri kabul edilmiş ve tutanaklara geçmiştir. Bu işyerlerinde, gerek işkolumuzda gerekse diğer işkollarına oranla en iyi sözleşmeleri yapmak amacındayız.

Hepsi de yabancı sermayeli olan bu işyerlerinde 1000'e yakın üyemiz çalışıyor. Roche,Pfizer,Abbott ve Wyeth sözleşmeleri her dönem sendikamızın toplu sözleşme politikası açısından bir dönüm noktası olmuştur. Çünkü bu işyerlerinde imzalanan sözleşmelerle her zaman ileri haklar sağlanmış ve bu sözleşmeler daha sonra yapılacak sözleşmelere örnek olmuştur.

ALEMDAR KİMYA'DA GÖRÜŞMELER BAŞLADI

MİSK'e bağlı Tür Pek-İş Sendikasından sendikamız saflarına geçen Alemdar Kimya Sanayi İşyerinde toplu sözleşme görüşmeleri başlamıştır. Kartal Kaynarca'da kurulu bu işyerinde 200'e yakın üyemiz çalışmaktadır. Sendikamız ve Alemdar Kimya İşçileri dehe önce işyerinde yetkili bulunan patroncu,sarı Tür Pekİş Sendikası'nın biriktirdiği pislikleri temizlemeye ve önümüzdeki bunalımlı yıllarda insanca yaşama olanağı sağlamaya kararlıdır.

DİĞER SÖZLEŞMELERDEN HABERLER

Kocaeli Şubemize bağlı Gebze'de kurulu Marshall Boya ve Vernik A.Ş. işyerinde görüşmelerin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine Uzlaştırma Kuruluna gidildi. Uzlaştırma kurulu çalışmaları halen devam etmektedir.

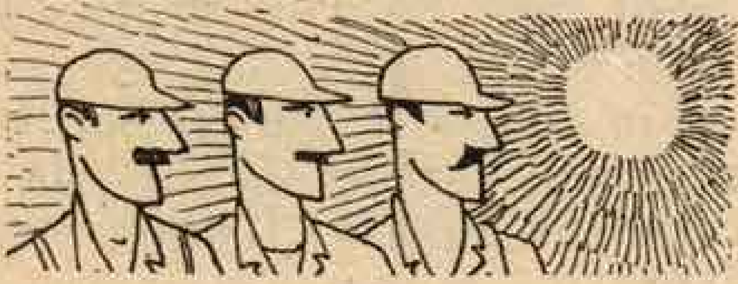

WYETH İŞÇİLERİ "Örnek sözleşme yapacağız"

Kendileriyle devam eden toplu sözleşme görüşmeleri hakkında konuştuğumuz WYETH İŞÇİLERİ bize şunları söylediler:

" BU DÖNEM YAPACAĞIMIZ SÖZLEŞMEYLE BİR ÖRNEK OLMAK AMACINDAYIZ. FABRİKADA 250 İŞÇİ ARKADAŞIMIZ ÇALIŞIYOR. WYETH İŞVERENİNİ BİRLİK VE BERABERLİĞİMİZLE DİZE GETİRECEĞİZ. BU DÖNEM MÜCADELEMİZİN BİR ÖZELLİĞİ, BÜRO PERSONELİNİN DE BİZİMLE ORTAK HAREKET ETMESİDİR. ÇALIŞAN HER KİŞİNİN SENDİKAL HAKLARDAN YARARLANMASINI AMAÇLIYORUZ. DEVRİMCİ SENDİKAMIZ PETROL KİMYA-İŞ' VE TÜM ARKADAŞLARIMIZIN BİRLİĞİNDEN DOĞAN GÜCÜN KARŞISINDA HİÇ BİR ENGEL DURAMAYACAKTIR.

EN İYİ HAKLARI ALSAKTA, ÜCRET ZAMLARININ GEÇİCİ BİR FERAHLIK YARATACAĞINI BİLİYORUZ. HEPİMİZ EKONOMİK MÜCADELENİN YETERLİ OLMADIĞININ, MUTLAKA SİYASİ MÜCADELE YAPILMASININ GEREKLİ OLDUĞUNUN BİLİNCİNDEYİZ."

Alkim'de sözleşme imzalandı

Ankara Şubemize bağlı Şerefli Koçhisar'da kurulu EKSTAŞ işyerinde sürdürülen toplu sözleşme görüşmelerinde bir anlaşma sağlanamadı. Aynı Şubeye bağlı Cihanbeyli'de kurulu Alkim Alkali Kimya A.Ş.'nin her iki işyeri için sürdürülen görüşmeler sonunda toplu sözleşme imzalanmıştır.

Yıllardır sarı sendika Petrol - İş tarafından uyutulmaya çalışılan ve son 3 yıl içinde saat başına 60-70 kuruş zamlarla oyalanan Alkim işçileri,toplu sözleşmeyi İç Anadolu Bölgesinin en ileri sözleşmesi olarak kabul etmişler ve Sendikamızın ana ilkesi olan " söz ve karar sahibi tabandır," ilkesi ışığında yapılan oylamada oybirliğiyle sözleşmenin imzalanmasını istemişlerdir.

Yapılan sözleşmeye göre Alkim işçileri yevmiyelerine 1. yıl 32 TL.(saat başına 4 TL.) 2.yıl 32 TL. zam alacaklardır.

Disiplin Kurulu,yıllık izin, aile yardımı,yemek ve yol parası konularında İç Anadolu bölgesi için çok ileri hakların alındığı bu sözleşmeyle sağlanan diğer haklar şöyledir:

İkramiye : 3 maaş
Kıdem zammı: Senesi için saate 10 krş.
Evlenme parası: 1500 TL.
Yakacak parası: 1000 TL. net
Eğitim parası: 300-500-1000 TL.

TÜRKİYE PETROL KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA SAHİBİ: DİNÇER DOĞU ● YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:TEZCAN ÖZDEMİR ● TEKNİK DÜZEN:PETROL KİMYA İŞ BASIN YAYIN TANITMA DAİRESİ ● ADRES: LALELİ,MİMAR KEMALETTİN MAH. MESİH PAŞA CAD.KIZILTAŞ SOK.NO:7 AKSARAY/İSTANBUL ● ÜYELERE PARASIZ DAĞITILIR ● TEL:28 35 10 ● 28 35 11 ● MESLEKİ YAYIN ORGANIDIR ● AYDA BİR YAYINLANIR ● BASKI: YENİ OFSET ● 25 KURUŞ 19.3.1976